

El creador de memòria

Lluís Benejam Buhigas (Figueres, 1954) fa anys que es va aficionar al col·leccionisme i des d'aleshores ha anat conformant un arxiu-col·lecció amb ingent material cinematogràfic que guarda curosament a casa. És un arxiu «jove», però que té la il·lusió de fer-se gran

JORDI CAMPS I LINNELL

Col·leccionar no és comprar o vendre: és crear memòria. Aquest és el lema que sempre ha tingut en compte Lluís Benejam, un empresari d'arts gràfiques figuerenc a qui, com molts d'altres, l'afició al col·leccionisme li va venir de ben petit. Sense ser un cinèfil reconegut, a Benejam el que li cridava l'atenció ja d'adolescent en aquells anys seixanta eren els típics programes de mà que es repartien als cines de la seva ciutat, Figueres, coneguda fa molts anys per ser una de les poblacions amb més pantalles per habitant. Aleshores, el seu afany col·leccionista es limitava a l'habitual intercanvi de programes a través del correu ordinari. «Funcionàvem amb llistats i amb la confiança total entre destinataris i remittents. Tot això abans d'internet», recorda.

Van passar els anys i no va ser fins al 1995, coincidint amb la celebració del centenari del cinema, quan a Benejam li van proposar fer una exposició al Cercle de Belles Arts de Sabadell, mostra que després es va poder veure a altres ciutats de Catalunya. És així, arran d'aquest encàrrec, que l'afició per col·leccionar va desfermar-se de nou —ara ja de manera imparable— i a obrir-se a tota mena de material

III Fira del Cinema de Figueres

Una de les activitats relacionades amb l'afició col·leccionista de Lluís Benejam és l'organització de la Fira del Cinema que, emmarcada dins la 35a Fira del Col·leccionisme de Figueres, enguany celebra la seva tercera edició. A banda de l'habitual venda i intercanvi de material, la fira engloba una sèrie d'actes paral·lels, entre els quals destaca una exposició i una taula rodona amb la participació de l'actriu Teresa Gimpera i persones que van treballar a la pel·lícula *L'afar Lolita* (Antonio de la Loma, 1991), rodada en bona part a l'Alt Empordà. L'acte tindrà lloc el dijous 5 de maig al Casino Menestral Figuerenc (20.30 h). També és de destacar que Benejam

ha cedit al Casino Menestral uns 500 cartells que es posaran a la venda a cinc euros cadascun. La recaptació que s'obtingui anirà destinada al grup Dolça Tardor amb motiu de la celebració del seu desè aniversari.

cinematogràfic —majoritàriament imprès—. I com que l'atzar també sempre hi juga un gran paper a la vida, precisament quan el cuc del col·leccionisme se li va despertar amb gana va coincidir amb una època marcada tant per la irrupció dels multicines com pel tancament dels cinemes més antics i tradicionals. Va ser llavors que molts empresaris del sector, generalment de les comarques gironines —el senyor Camprubí del cinema Las Vegas, Giralt del Maryan de Blanes, Agustí dels Catalunya i Ultònia de Girona o Gubau del Modern de la capital gironina—, es van convertir en els seus principals proveïdors facilitant-li material ben divers que només tenia un destí: la deixalleria.

Tan vast material, que anava des de pòsters a programes de mà, passant per guies i objectes diversos, van ser arreglats per Benejam. I, d'aquesta manera, el rebost dels cinemes es va convertir de mica en mica en els seus petits tresors.

Conscient que era absolutament necessari salvaguardar aquest material, això el va motivar a començar a fer un arxiu de cinema. Dedicant-hi una munió d'hores —és el meu entreteniment i autèntica passió—, diu— amb les facilitats que li ha aportat internet pel que fa a facilitar

contactes amb altres col·leccionistes, Benejam ha anat conformant el que segons ell és un arxiu «jove», però que té la il·lusió de fer-se gran».

Actualment, l'Arxiu-Col·lecció Lluís Benejam, de petit res, perquè ja disposa d'un impressionant catàleg en el qual destaquen els cartells (fins a 25.000, d'una gran diversitat de models i provinents d'arreu del món) i els programes de mà (uns 18.000). Pel que fa als programes de mà, ja no se'n fan des de principis dels anys vuitanta; fins aleshores era habitual repartir-ne a la sortida dels cinemes per anunciar la següent programació. El seu ús massiu va desaparèixer a causa del cost que representava, ja que els propietaris dels cinemes els

Lluís Benejam, mostrant un dels milers de cartells que té arxivats meticulosament en el seu arxiu-col·lecció.

recopilant i especialitzant-se en tota sèrie de material.

Un grapat de llistats actualitzats constantment li permeten controlar el material que té i trobar-lo quasi a l'instant. Una de les seves voluntats és que la col·lecció es faci més visible, i tampoc no amaga que la seva màxima il·lusió és que alguna entitat pública algun dia s'hi pugui interessar. Benejam insisteix que no té cap ànim de lucre amb el que fa, però vist tot el material que té, disposa d'un verdader tresor cinematogràfic. I si més no, ara per ara, continua «creant memòria».

havien de comprar a les distribuïdores i després havien de pagar la impressió del dors. Per a Lluís Benejam, com per a molts altres col·leccionistes del ram, els programes de mà continuen sent el

major objecte del desig.

La seva col·lecció no acaba aquí: fotocroms, fotolits, diapositives publicitàries, guies-press-book, discs de vinil, llibres i marxandatge de tota mena, omplen

tots els racons de la seva casa de Capmany, on té ubicat aquest arxiu obert a tothom que hi estigui interessat. Un punt i a part temàtic de la col·lecció és l'apartat dels Oscar, en què Benejam està

Creating memory

Lluís Benejam Buhigas has been an avid collector for years over which time he has gradually brought together a **treasure trove of original cinema related material** that he hopes one day will become a unique and complete archive open to all

JORDI CAMPS I LINNELL

Collecting is not about buying and selling, it is about creating memory. This is the principle that has guided Lluís Benejam, a Figueres businessman who was bitten by the collecting bug when still only a boy. Far from being a film buff, what attracted the teenage Benejam to the world of cinema were the pocket-sized programmes handed out in cinemas in 1960s Figueres, a city well known for its large number of screens compared to its modest size. In those days, the task of collecting was limited to exchanging programmes by post: "We used lists and with total trust between sender and receiver," says Benejam. "All that was before the internet."

The years passed and it was not until 1995, coinciding with the celebrations of the centenary of the birth of cinema, that Benejam received a proposal to put on an exhibition of his collection at the Cercle de Belles Arts in Sabadell that later went on to be shown in other cities around Catalonia. The effect of this event was to reinvigorate Benejam's enthusiasm for his hobby and he began collecting any material related to film - above all printed material - with obsessive zeal. By pure chance,

3rd Fira del Cinema de Figueres

An event closely associated with the Luis Benejam collection is the Fira del Cinema, the third edition of which was this year held as part of the 35th Fira del Col·leccionisme de Figueres. Apart from the usual buying and selling of collectible material, the fair included a series of parallel events, such as an exhibition and a round table discussion, which this year included the participation of the actor Teresa Gimpera and people who worked on Antonio de la Loma's 1991 film, *L'afer Loli-ta*, which was largely filmed in Alt Empordà. The 2011 edition took place in May at the Casino Menestral Figuerenc, and included some 500 posters from Benejam's co-

Arxiu-Col·lecció Lluís Benejam

llection that could be bought for five euros each. The money raised from the sale was donated to the Colla Dolça Tardor, a local group promoting musical events that this year is celebrating its 10th anniversary.

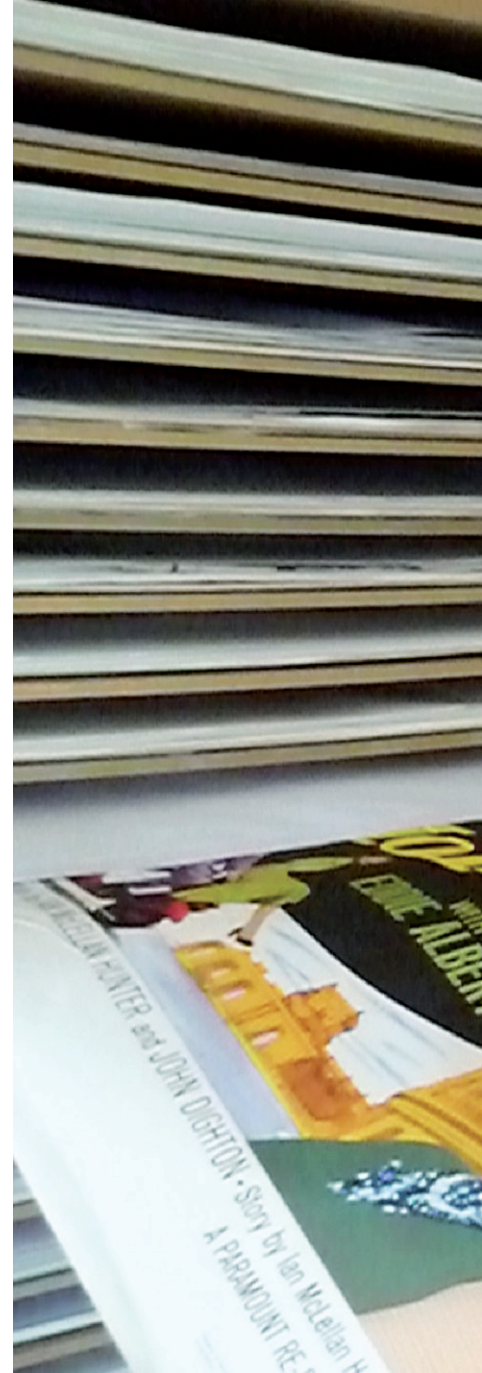
Benejam's decision to redouble his collecting efforts coincided with the birth of the multi-screen cinema, which led to the closure of many a traditional, independent picture house. Thus, in Benejam's local area, in the province of Girona, many cinema owners - Camprubí of the Las Vegas cinema, Giralt of the Maryan in Blanes, Agustí of the Catalunya and Ultònia cinemas or Gubau of the Modern - were turned into the main providers of material for his collection, material that otherwise was destined for the rubbish bin. Much of this material, including posters, programmes, guides and objects of all sorts, was brought together by Benejam to form a veritable treasure trove and a tribute to the history of cinema.

Saved from oblivion

An awareness of the need to save this irreplaceable material from oblivion was the motive behind Benejam's drive to create his cinema archive. Describing his hobby as "a true passion", Benejam has dedicated many hours to his collection, which has benefitted from the advent of the internet in maximising his ability to contact other collectors. Nor is there any sign of Benejam slowing down

any time soon, as he describes his collection as an archive that is «young but with a real chance of becoming great».

What the Arxiu-Col·lecció Lluís Benejam is not, is small. The collection already has an impressive catalogue that includes up to 25,000 posters of all sizes and origins and some 18,000 pocket programmes. These programmes that were handed out at the cinema doors after a screening to promote upcoming films have already become historical artefacts, as their production came to an end in the early 1980s. The reason for this was cost, as cinema owners had first to buy the programmes from the distributors and then pay to have the backs printed. Nevertheless, the-

Lluís Benejam showing one of the thousands of movie posters that he has meticulously catalogued in his archive-collection.

veloped a constantly updated and extensive catalogue that allows him find specific items in an instant. One of the collector's main aims is for the material to be as accessible as possible and his long-term ambition is for a well-resourced public organisation to one day take over the archive and make it available to more people. For Benejam, the collection is a labour of love and he insists that he is not motivated in any way by the hope of making money out of his efforts. For Benejam, "creating memory" is reward in itself.

re are still plenty in existence and, as is the nature of the collector, Benejam is driven by the desire to own them all.

However, Benejam's collection does not end here, and also

includes photographs and images of many types, publicity slides, press guides, vinyl discs, books and all forms of merchandise. The vast collection fills every corner of Benejam's Capmany

house, where the archive is open to anyone who is interested in perusing it.

Naturally, keeping close tabs on so much material is a fulltime job in itself and Benejam has de-